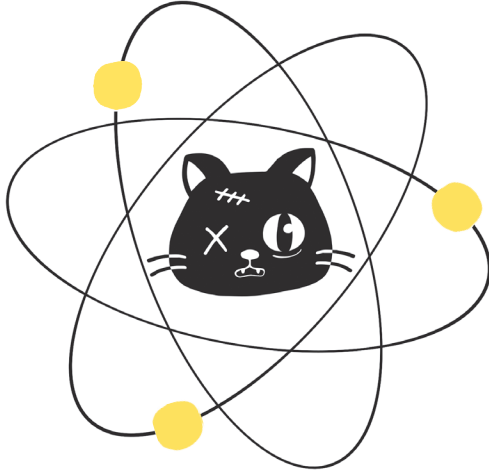

GİRİŞ

—**Altıma yapacağım, çok sıkıştım, altıma yapacağım...**

Arabanın camından dışarı bakan Ada, bir an önce varmak için sabırsızlanıyordu. Çok sıkışmıştı, neredeyse patlamak üzereydi. Dayanabilmek için şekilden şekle giriyordu. Şimdi de dans etmeye başlamıştı.

—**Sakin ol Ada,** dedi arabayı sürmekte olan annesi, **Az kaldı.**

Arabayı Montornes'te iki katlı bir evin önüne park ettiler. Ada, annesinin yanağına bir öpücük kondurup arabadan ışık hızıyla çıktı. O kadar hızlı gitmişti ki girişte kollarını

açmış kendisini bekleyen teyzesi Saturnina'yı fark etmemişti bile. Ne yapsın zavallı, çok sıkışmıştı.

Buluşmaları her ne kadar dokunaklı olmasa da Ada için yazın teyzesi Saturnina'nın evinde bir ay geçirmenin bir sürü güzel yanı vardı: her gün evin birkaç sokak ötesindeki havuza gitmek, garajdaki bisikletlerden birini alıp kay kay parkında ter içinde kalana dek pedal çevirmek, arka bahçede şezlonglardan birine uzanıp kitap okumak ve kuzeni Max ile buluşmak. Max, Ada'ya göre daha sakin ama onun için de yılsonu tatilini Saturnina Teyze'nin evinde geçirmenin güzel yanları vardı: teyzesinin yaptığı kurabiyeler, yanında getirdiği dizüstü bilgisayarıyla bıkana kadar oyun oynamak ve Ada ile birkaç hafta beraber olmak. Ada **"Oh be dünya varmış!"** diyerek tuvaletten çıktı. Max salondaki kanepeye uzanmış uyukluyordu.

—**Ben geldim şapşal,** dedi Ada, çantasını çıkarırken. Evet, tuvalete çantayla girmişti. İnsan çok sıkıştığı zaman bazen diğer şeyleri yapmaya fırsat bulamayı biliyor.

—**Ooo, evdeki huzurum son buldu demek**, diye cevap verdi Max. Ada onun yanağına kocaman bir öpücük kondurdu.

Yaz tatilleri her zaman çok çabuk geçirdi. Daha ne olduğunu anlamadan aileleri onları geri götürmek için Saturnina Teyze'nin evinde belirirdi; ama şu işe bakın ki Max ve Ada şu an yapacak hiçbir şey bulamıyorlardı. Yemek vakti gelmişti. Hava çok sıcak olduğundan dışarı çıkmak imkânsızdı. En azından onlar için öyleydi. Saturnina sıcığa dayanıklıydı, ekmek almaya çıkmıştı.

—**Off Max, ne kadar sıkıcı bir gün**, dedi Ada elindeki kumandayla bir kanaldan diğerine geçerek. Max eski bir karikatür dergisini karıştırıyordu, başını sallayarak onayladı. Birkaç dakika sonra anahtar sesi duyuldu. Saturnina Teyze eve gelmişti.

—Çocuklar, ben geldim! Biraz geç kaldım kusura bakmayın, dedi doğruca mutfağa yönelerek.

—Haydi bakalım, ben yemeği hazırlarken masayı kim kuracak?

Max ve Ada yerlerinden kalkmadan birbirlerine baktılar.

—Kim bana yardım ederse ona kurabiye vereceğim.

Max ve Ada tekrar göz göze gelip hızla mutfağa doğru koşmaya başladılar. Ada az farkla Max'tan önce varmıştı; ama karşısında tüyleri dağınık, kirli, siyah bir kedi görünce durdu. Sağ gözü yaralı ve sol kulağı kesik olan kedi, yerdeki kaptan süt içmekteydi. Şimdiye kadar gördüğü en perişan sokak kedisiydi.

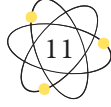
—**Teyze, bu ne,** diye sordu Ada hayvanı işaret ederek. Saturnina başını ocaktan kaldırıp: **“Ne olacak, kedi işte. Çok tatlı değil mi?”** dedi.

Max ve Ada teyzelerinin önceki hayvanlarını düşününce “tatlı” kavramının onun için ne anlama geldiğini hatırladılar. İlk hayvanı, onlar daha küçükken evde yaşayan Moqueta adında tüylü, çirkin bir köpekti. Daha sonra Bolita geldi: hafif kel, şişman ve kimseyi kendisine yaklaştırmayan huysuz gelincik. Yıllar boyunca

salondaki en rahat koltuğu işgal etmişti.

—Fernandezler'in evinin yanındaki çöp kutularının arasında buldum. Bir de o sıra oğlu Marcos ile karşılaştım. Saçını bir görseniz. Punkçılar gibi bir karış hava dikmiş. Hâlbuki küçükken ne kadar düzgün giyinir, taranırdı. Kedinin bana bir bakışı vardı, eve getirmeden edemedim.

—Belki de iyi bir kedidir ama çok kirli.

—Üstelik çirkin.

—**Kirli ve çirkin mi?** Siz asıl küçükken kendinizi bir görseydiniz. Bu zavallının sadece yuvaya ve sevgiye ihtiyacı var. Çok tatlı, değil mi ama?

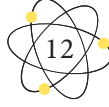
Uysal bir şekilde sütünü içmekte olan kedi, Saturnina Teyze'ye dönüp sevgisini bir yumak tüy kusarak gösterdi. Sonra yine sütünü uysal uysal içmeye devam etti.

—**Galiba ona 'Mortimer' adını vereceğim.** Nasıl, adını sevdin mi tatlım? Hı, sevdin mi, dedi Saturnina Teyze Mortimer'e, bir yandan da yemek hazırlıyordu.

Saturnina Teyze yemeğin ardından birkaç günlüğüne arkadaşı Juliana'yı ziyarete gitmeden önce son bir kez daha talimatları verdi. Arkadaşının su sporu yaparken bileği burkulmuştu. Zaten son birkaç yıldır her yaz, arkadaşlarından birinin ya bileği ya dizi ya da kuyruk sokumu inciniyordu. Max ve Ada, teyzelerinin Benidorm'da emekli arkadaşlarıyla birkaç günlük tatil yapmak için bahane uydurduğundan şüpheleniyorlardı; ama onlar için bir sorun yoktu. Ada'nın hesabına göre, dünyada iki ya da üç kez kıtlık yaşansa sıkıntısız şekilde atlatmalarına yetecek kadar yemek bırakmıştı.

—Ayrıca, dedi Saturnina, Sigma'ya söyledim, arada bir size göz kulak olacak. Ev anahtarının yedeği onda.

—**Sigma bize göz kulak mı olacak,** dedi Max, bir kaşını havaya kaldırarak.

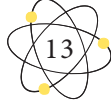

Saturnina Teyze biraz düşündükten sonra, Sigma'dan bitkilerine bakmasını istediği son seferde neler olduğunu hatırladı. Ortancalar solmuş, sardunyalılar su içinde yüzmüş ve glayöllerin yarısı nedendir bilinmez bahçenin diğer ucuna taşınmıştı. Sigma, Saturnina Teyze'nin karşısındaki evde yaşayan genç bir bilim insanıydı. Bilim alanında iyiydi ama bahçe işleri için aynı şeyi söyleyemeyiz.

—Tamam, en iyisi siz Sigma'ya göz kulak olun. Bir sürü avokado aldım, bilirsiniz o bayılır. **Mortimer'i de unutmayın! Ona iyi bakın tamam mı?** Doğru ya, nereye girdi o? Neyse, sonra veda ederim.

Akşam vakti evin önüne eski bir kamyon geldi ve korna çaldı. İçerisinde iki yaşlı kadın camdan uzanmış heyecanla el sallıyordu. İkisinin yaşını toplasak dünyanın başlangıcına varabilirdik. Saturnina Teyze, elinde bavullar aceleyle merdivenlerden indi. Yeğenlerinin yanağına sesli öpücükler kondurarak onlara veda etti. Mortimer'i ise on dakika boyunca sevip okşadı. **"Tatlım benim, bir tanem, ponçığım. Kimin ponçığıymış o?"** gibi cümlelerle onu şımarttı. Ada, teyzesine garip garip baktı.

Büyükanneler radyoda son ses Rock FM, patinaj çekecek yola koyuldular. Max ve Ada onlar gözden kaybolana dek arkalarından baktı. O anda Ada gökyüzünde tuhaf bir şey fark etti. Bir grup yeşil yıldız tozu havada

dönerek süzülüyor, bir yandan da giderek daha yoğun bir parlaklık kazanıyordu. Ada şaşkınlık içerisinde eliyle havayı işaret ederek **“Max! Max, şuna bak!”** diye bağırmaya başladı.

Max irkilerek başını çevirdi ve gördüklerine inanamadı. —Yok artık, dedi heyecanla süzülen ışıkları izleyerek. Işık huzmesi renk değiştiriyordu. Yeşilden pembeye, pembeden kırmızıya, mora ve sarıya... Üstelik havada giderek uzuyordu. Sigma'nın yaşadığı sokaktan doğuyor gibi gözüküyordu.

—**Vay canına, tıpkı kutup ışıkları gibi**, dedi Max, hipnotize olmuş hâlde.

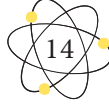
—Bu enlemde? Yılın bu döneminde? Bu saatte? Pembe renkli? **Mümkün değil!**

Dikkat dikkat!

Kutup Işıkları geceleyin gökyüzünde beliren ışımalarıdır. Daha çok yeryüzünün kutup bölgelerinde görülür. Buldukları yarımküreye göre ismi “kutup ışıkları” ya da “güney kutup ışıkları” olarak değişir.

Peki ama gökyüzünde bu renkler neden oluşur? Oluşur; çünkü Güneş'te bazen o kadar büyük patlamalar meydana gelir ki uzaya dev miktarlarda parçacık yayılır. Bunlar Dünya'nın manyetik alanıyla etkileşime giren elektrik yüklü parçalardır.

Manyetik alan ne mi? Şöyle ki; Dünya dev bir mıknatıstır (pusulalar o yüzden çalışır) ve yüklü parçacıklar mıknatıslarla etkileşime geçer. Güneş'ten gelen yüklü parçacıklar mıknatıs tarafından yönlendirilerek Dünya'nın kutup bölgelerine doğru itilir. Oradan hızla atmosfere girerek hava molekülleriyle çarpışırlar. Yüklü parçacıklar hava moleküllerine çok yüksek oranda enerji aktarır fakat bu moleküller uyuşuktur, çok enerji sevmezler. Bu yüzden, kendilerine yetecek kadarını alıp artan enerjiyi ışık şeklinde yansıtırlar: **Ve karşınızda Kutup Işıkları! Nasıl ama?**

Ada ve Max arka sokağa çıktılar. İnsanlar orada toplanmış Sigma'nın evine bakıyordu. Işık huzmesi onun evinden geliyordu. İçerisi rengârenk ışıklarla tıpkı bir disko-yu andırıyordu.

—Ne yapıyor acaba? Başına kötü bir şey gelecek!, dedi Max endişeli bir hâlde.

Ada kendini gökkuşağı rengindeki kutup ışıklarına kaptırmıştı. Renkler bir anda hızla değişmeye başladı ve **GÜÜÜMMM!** Evin bütün ışıkları söndü. Tabii kutup ışıkları da...

Birkaç saniye sonra Sigma dumandan öksürerek dışarı çıktı. Başkası olsa böyle bir patlamadan perişan hâlde